

فتینوا

گهړانه وهیهك بۆ لای خیر القرون

نووسیښی

کاروان کمال الکردي

١٤٤٣ هـ

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: فته‌ب‌نوا

نووسینی: کاروان کمال الک‌ردی

سالی: ۱۴۴۳هـ

ناونیشانی که‌نال له تیلیگرام
T.ME/KARWANKAMALL1

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله، وصحبه، أما بعد:

الله تبارك وتعالى دہفہ رموئیت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ

مَا فَعَلْتُمْ نَذِيرٌ ﴿٦﴾﴾ الحجرات [٦]

بہ شیک لہ زانایان دہلین: (فتنبتوا) وہک نیمامی الطبری لہ تہ فسیر ناماژہی پیکردوہ.

ہوکاری دابہ زین: ئەو ئایہ تہ لہ سہردہمی پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم دابہ زی
بوسہر کئ بوسہر ہاودہلان واتہ بوسہر باشتین سہدہی ئیسلام، ہوکاریش ئەودہبوو
رسول اللہ یہکیک لہ ہاودہلان دہنیرت بونہوہی زہکات کوہکاتہوہ بہناوی (ابن ابي
معیط الولید بن عقبہ)، لہگہل یہکیک لہوانہی زہکاتی لیڈہسینت ناخوشیہ کان
ہہبووہ لہ سہردہمی جاہیلیدا، سہردہپای ئەوہی زہکاتی پیدہدا بہلام کہ دہگہرتتہوہ
لای رسول اللہ دہل: زہکاتی نہدا و واو، ئینجا پیغہمبہر زور تورہ دہبیت کاتئ بانگی
ئہکات دواتر دہردہچیت کہ بہو شیوہ نیہ بوئہ خوای تعالی ئەو ئایہ تہی دابہ زاند.

واته لێره دا پێغه مبه‌ر صلى الله عليه وسلم راسته‌وخۆ توثیقى نه‌وه‌كه‌سه‌ى كرد بۆ لێكۆڵینه‌وه‌ بۆ الله فه‌رمانى كرد به‌و وه‌ به‌هه‌موو ئیمانداران كه‌وا راسته‌و بپروا مه‌كه‌ن تاوه‌كو لێ ده‌كۆڵنه‌وه‌و دُنیا ده‌بن.

هه‌ر بۆیه‌ له‌شه‌رعیشدا قازى بۆى نیه‌ حوكم بدا هه‌تا گۆئ له‌ (خه‌مه‌كان) ده‌گه‌رت واته‌ هه‌ردوو لا.

وه‌ پرووینشه‌ له‌ قورئان هاتوو له‌ باره‌ى (داود) علیه السلام تاقیكردنه‌وه‌ كاتى دوو ته‌ره‌ف ده‌چنه‌ ژووره‌وه‌ بۆ سكا لا بۆ گۆیدانه‌ هه‌ردوو لایه‌ن بپار ده‌دا.

لێره‌شدا پێویسته‌ تۆی خۆینه‌ر له‌وه‌ بگه‌ی كه‌ نه‌گه‌ر دُنیا بوون و لێكۆڵینه‌وه‌ و ورد بوونه‌وه‌ نه‌وكات به‌و شیوه‌ بێت كه‌ به‌نمونه‌ پرووین ده‌كه‌ینه‌وه‌ بۆ ئیستا ژۆر پێویسته‌ر ،

ئه‌و باسه‌ زیاتر (مصطلحاتي الجرح والتعديل) م تیدا به‌كاره‌یناوه‌ چونكه‌ خۆودى ئه‌و زانسته‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ تاوه‌كو دواى لێكۆڵینه‌وه‌ و وردبوونه‌وه‌ ئینجا بپار له‌ چاره‌نۆسى ئه‌و فه‌رمووده‌یان آثره‌ بدرئ.

بێگومان (علم) واته‌ (دین) تابعی به‌ پێر (محمد بن سیرین) ده‌فه‌رمووت: "ئه‌م علمه‌ دینه‌ بۆیه‌ بزانی وه‌ سه‌یریکه‌ن كه‌وا له‌ كوێی وهرده‌گرن ، یان چۆن وهری ده‌گرن".^۱

^۱ ئه‌م قه‌وله‌ مشهوره‌: [ابن ابی حاتم له‌ الجرح والتعديل ، مقدمة معرفة كتاب الجرح والتعديل ، وه‌ مسلم له‌ مقدمة الصحيح و ابن عدي له‌ الكامل و ابن حبان له‌ المجروحین].

بۆیە پېیویستە بزانی چۆن و بە چ رېڭاگەك ئېمە دین و علم كە پېك دىٰ لە قورئان و حدیث و آنرى سلف وەرېگرین.

ئەو كاتەى كەوا (الجرح والتعديل) سەرى ھەلدا ھەك بەشېك لەزانیان دەلێن یەكەم كەس تابعى بەرپز (الشعبي) بوو كەوا قسەى لەسەر (رجالی حدیث) كرد واتە لەنێو یەكێك لەباشترین سەدەكانى ئىسلام كە (تابعین) و دواى ھاوولان بوو فەكیف بۆ سەردەمى شرار الناس و دجالە و كەوا (تحریف و تأویلى باطل) بۆ دەقەكانى دین ھەك قورئان و حدیث دەكەن، ئەوكات چەند گروپ و ئاقمێكى مبتدع و ضال سەریان ھەلدا بوو بەھەموو ئىمامەكانى ئەوكات شەو و رۆژ ھەلامیان ئەدانەو، ئەگەر ئەوكات چەند گروپێكى ھەك: (خەوارج و جەھى و مرجئ و معتزلى و القدرية الخ..) بووبن ئینجا بەم شێو ھوردو دەقیقە تحقیقان لە سەرچاوەى ھەلقولانى علمەكەو كەسەكان دەكرد (فەكیف) بۆ ئىستەكەوا ھەریەك لەو گرووپانە ئەولاد ونەویدیان ئی پەیدا بوو ھو رېچكە یەكی ئەوانیان گرتوو.

بە یارمەتى الله تبارك وتعالى ئەو دەسەلمێنم كەوا تەنانەت خودى (رسول الله صلى الله عليه وسلم) تەكیدی لەخودى (ھاوولان) كردوو ئایا راستە یان نا؟ كاتێك ئەوان تەدیلیان كردوو ئینجا قبوێ كردوو، ھەروەھا خودى (ھاوولان) بەرپز كاتێك پېغەمبەر لەژاندا بوو لەپەنای ئەودا شتێكیان لەھاوولێك دیتبێت یاخود بیستبێت ئایا راستە ھوخو قبوێان كردوو؟ بێن تەواو ئەمە ھدیثە! لەدواى ھەفاتی رسول الله تەنانەت ھاوولان بەرپز لەنێو خۆیان چۆن و بە چ رېڭاو شێوازێك دینیان لەنێوان یەك

قبول کردوه ئایا راستهوخۆ ملکه چ بوون و تهواو بئ هیچ لیکۆلینهوهو تدقیق تحقیقیک گووتویانه راسته ئهوهی فلان دهئ تهواوه؟

دوای ئهوان (تابعین) چۆن دینیان لههاوهلان وهرگرتوه دوای ئهوان (اتباعی تابعین) چۆن دینیان لهتابعین وهرگرتوه.

لهههر سهردهمی کههوانه ی کهباسم کرد بۆتان نمونهیهک یان دوو یان زیاتر دههینمهوهو (تحقیق و تعلیق) لهسهه نهدهین بیگومان نمونهی زۆر زیاترمان ههیه، وه ئهه حدیثانه یان پرووداوانه باسکراون لهکتیبهکانی الجرح والتعديل و ههندی سههچاوهی تری وهک (العلل) کهوا له المتقدمین و متأخرین باسکراون.

واته: **{تلبسوا الحق بالباطل}** کهوا الله عز وجل داوای له جولهکه کرد بهوهی حهق نهشارنهوه بهلام ئهوان شارديانهوه

وهک دهفهرموئیت: **{يعرفونه كما يعرفون أبناءهم}** سبحان الله الله عز وجل بهم شیوه پڕ حیکمهت و وورده نمونهیان لهسهه دههینتهوه وهک چۆن کهسیک مندا لهکانی خوی بناسیت ئهوانیش ههقیان ناسیوه بهلام کتیمیان کردووه واته شارديوایانهتهوه وه دیوئیک جوانیان بهبهه باطل دا کردووه.

وه له حدیثی صحیح که البخاری و مسلم و ابی داود و الترمذی و احمد له مسند هیناویانه له بارهیی:

(جووله که کان له مه دینه کاتیک هاتنه لای پیغه مبهه به وهی دوو کهس له وان زینای کردووه، پئیانی فهرموو چی لیده که نه وانیش گوئیان، روویان به شتیک رهش ده که بین و له سهه پشی گوئدریزیک به نیو خه لک نه یان سوړتین، نه مه لفظی ابی داوده وه له رپوایه تیکی تر کات پرسیار له یه کیک له زاناکانیان ده کات احباریکی یهودی سوئندی ده دات به وهی حدی زینا چیه له ته ورات؟ ده لیت ئیمه کاتیک زینا و دین پیسی له نیو گه وره کانمان واته (أشرفنا) زیادی کرد بویه کاتیک یه کیکیان بیکردایه سزمان له سهه جیه چی نه ده کرد به لام هه زاره کانمان سزا نه دا بویه بیرمان له وه کرده وه شتیک و دابنن بگونچی له گه ل هه ردوولا).

واته نه وان حه قیان که بو هاتبوو که تمیان کرد وه شوین باطل که وتن.

(ئهم نمونه بۆ نه وه بوو کهوا نه وان حه قه که یان ده ناسی به لام تحریفیان ده کرد یحرفون الکلم عن مواضعه)، مه ترسیه که له وه دایه کهوا ره بان و احبار و ئهمی نه مپۆ دینیکی نوئ بۆت داده پزن تۆ هه ستی پیناکه ی.

بویه پیو یسته موسلمان شوین هه نگاوی سه له ف و خیر القرون بکه ویت له م باسه دا به یارمه تی خوی تعالی گومرا نابیت وه حه قی لی پروون ده بیت، وه باشتین سه له فی ئیمه هاوه لآن و تابعین و اتباعی تابعین.

هەتۆیستی رسول الله صلى الله عليه وسلم چۆن بووه بەرامبەر بە هاوێلان

نمونە یەك: لە سەر چۆنیەتی قبوڵی پیغەمبەر لە هەوأل پێدانی هاوێلان بۆی لە شتیك دا:

۱: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يُوسُفَ ، أَخْبَرَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَمِيمَةَ السَّخْتِيَانِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ مِنْ اثْنَتَيْنِ، فَقَالَ لَهُ ذُو الْيَدَيْنِ : أَقْصَرْتَ الصَّلَاةَ أَمْ نَسِيتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " أَصَدَقَ ذُو الْيَدَيْنِ ؟ " فَقَالَ النَّاسُ : نَعَمْ. فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى اثْنَتَيْنِ أُخْرَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ كَبَّرَ فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ ۲.

واته: أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەرەرمووت: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لە دوو رکعات نوێژدا هەستا واتە سەلامی داو، ذُو الْيَدَيْنِ پێی گووت، ئایا نوێژ کورت بووتەو یان بێرت چوو؟ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فەرمووی ئایا ذُو الْيَدَيْنِ راست دەکات؟ خەتکی گووتیان بە ئی، ئینجا رسول الله هەستاو دوو رکعاتی دواپی کرد

۲ ئەم حدیثە صحیحە، أخرجه الأئمة (البخاری / ۷۲۵۰، ۶۰۵۱، ۱۲۲۹، ۱۲۲۷، ۷۱۵، ۷۱۴، ۴۸۲) ومسلم / ۵۷۳ و (ابو داود / ۱۰۱۵، ۱۰۱۴، ۱۰۰۸) والترمذي / ۳۹۹، (والنسائي / ۱۲۳۰، ۱۲۲۹، ۱۲۲۸، ۱۲۲۷، ۱۲۲۵، ۱۲۲۴)

[وابن ماجه، ۱۲۱۴، موطا مالك، ۲۴۸، ۲۴۷، والدارقي، ۱۵۳۸، ۱۵۳۷، و مسند احمد بن حنبل]، وه به کۆمه ئێکی لفظ ی کورت و درێژ هاتوون ئەم لە فەظه ش البخاري هتایا به تی.

وه سه لامي داوه ئينجا تكبيري كرد وه سجده ي برد وه كو سجودي تر يان دريژتر ئينجا سه ري بهرز كرده وه.

بېگوومان زۆرينه ي ئه م فه رموده و به سه رهاته ي بيستوه ئه م باسه زۆريك له محدثه كان له كتوبه كانيان له بابي الجرح والتعديل هينايانه وه له كتوبه كانى معاصر له پيشه كى زۆرينه يان موجوده.

لېره دا به زمانى حديثى راسته وخۆ رسول الله صلى الله عليه وسلم تصديقى قسه ي ئه م هاوه له ي نه كرد كه خوشى ناوى ليناوه (ذُو الْيَدَيْنِ) بۆيه هه تاوده كو خه لكه كه واته هاوه لان تعديل و توثيقى قسه كه يان نه كرد نه ويش دانى پيدا نه نا.

به ئى پرووى له هاوه لاني كرد نايا راست ده كات؟

چونكه، له نپو ده يان هاوه ل كه وا ابوبكر و عمر ي تيدا بوو ئه وان له شه رما هپچ ووتيه كيان له دهم نه هاته دهر، بۆيه كاتيكه خه لكه دووپاتى قسه ي نه ويان كرد واته ذُو الْيَدَيْنِ. ئينجا هه ستاو نوژه كه ي ته واو كرد.

۲: زَيْدُ بْنُ أَرْقَمٍ رضي الله عنه دهفهرمووی^۳: من له گهل مامم بووم گویم له (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سُلُوفٍ) بوو دهیگووت:

به هاو دهله کانی { لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا }، و {لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ}، نهو هه والهم به مامم گووت مامیشم به پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ی گووت، پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بانگی کردم و منیش بوم باسکرد دواتر پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ناردی به شوین (عبدالله بن أبي) و هاو دهله کانی، نهو انیش سویندیان خوارد که شتی وایان نه گووتوه بویه رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، برپای پینه کردم، بویه خه مباریه ک دایگرتم که هه رگیز شتی وام به سه ر نه هاتبیت، لای مال دانیشتم و مامم بانگی کردم و گووتی بهو شیوه ده تویدست پیغه مبه ر به دروت بختاته وه.

دواتر نایه تی: {إِذَا جَاءَكَ الْمُتَأَفِّفُونَ} دابه زی و پیغه مبه ر ناردی به شوینم دا و فهرمووی: الله عزوجل به راستی دانایت.

لیره دا: نهو هه مان بو پروون ده بیته وه که وا پیغه مبه ر چون مامه له ی له نیوان هاو ده لان کردوه نه گهرچی (زید بن أرقم) هاو ده لیک به رتزه به لام (ابن سلول) نه گهر الله تعالی له رتگه ی وه حیه وه پیغه مبه ری ناگه دار نه کردیا نهوا نهیده زانی که وا منافقه، بویه بولکردن و برپا کردن و تصدیقی قسه ی هاو ده لیک له سه ر یه کیکی تر بن نه وه ی لیکو لیته وه وه که نهو باسه یه که وا الله تعالی پیغه مبه ر داودی علیه السلام پ

^۳ البخاری ۴۹۰۰ الترمذی ۳۳۱۲ والمسلم ۲۷۷۲ وأحمد ۱۹۲۸۵ واللفظ للترمذی

تاقیکردنه وه که راسته خو حوکی دا ته‌ها به‌گوئگرتن له‌لایه‌نیک و بپرواکردن پئی بئ
ئه‌وه‌ی قسه‌ی به‌رام‌بهر وهر‌بگرت ، ئه‌مه‌ش تاقیکردنه‌وه‌ی الله بوو بۆی دواتر تۆبه‌ی
له‌سه‌ر کرد و الله عزوجل لئی خوش بوو.

له‌بهر ئه‌وه‌شه‌هه‌لوئستی پیغه‌مبهر له‌گه‌ل و له‌نیوان هاوه‌لانی زۆر هه‌کیمانه‌یه‌،
کاتیک زید هه‌وائی شتیکی وای پێدا راسته‌وخو (جرح‌ی عبدالله بن سلوی نه‌کرد تاوه‌کو
بانگه‌یشتی کردن وه قسه‌ی ئی وهر‌گرتن ، ئینجا کاتیک ئه‌وان سویندیان خوارد
(تعدیل‌ی ابن سلول ی کرد).

۳: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ الْقَارِيِّ ده‌لێت : گویم له (عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بوو
ده‌یگوت: گویم له (هشام حَكِيمِ بْنِ جَزَامٍ) بوو سوره‌تی الفرقانی ده‌خویند به‌جۆریکی
تر له‌وه‌ی که‌وا من کویم لییبوو وه پیغه‌مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆی خویند
بووینه‌وه ، ویستم په‌له‌بکه‌م بۆ لای به‌لام خوّم گرت تاوه‌کوو ته‌واو بوو ئینجا چووم
به‌جله‌که‌یه‌وه‌گرتم بۆ لای پیغه‌مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیم گووت:

ئه‌ی پیغه‌مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ من گویم له‌وه‌ بوو که‌وا قورئانی ده‌خویند
پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی تۆ بۆت خویندووینه‌وه‌!

٤ (مسلم ١٠ ، البخاري ٦٣ وأبو داود ٤٨٦ والنسائي ٤٥٩ وأحمد ١٢٤٥٧ والترمذي ٦١٩ والدارمي ٦٧٦ وابن ماجه ١٤٠٢)

پپی فەرموو: واتە بە (حکیم بن حزام) بۆم بخوێنەوه ئەویش بۆی خوێندەوه فەرمووی بەو شیۆه دابەزیوه، ئینجا پپی گووتم بخوێنەوه، منیش خوێندمەوه فەرمووی: بەو شیۆه دابەزیوه، ئینجا فەرمووی قورئان دابەزیوه لەسەر حەوت پیت بیخوێنەوه بەوێی کە ئاسانە.

دەلیم: هەریەک لە (عَمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) و (هشام بن حکیم بن حزام) دوو هاوێڵ بوون، ئەوێی کە گرنگە تیشکی بخەینە سەر لەسەردەمی پێغەمبەر بووە صلی اللہ علیہ وسلم.

ئیمامی عمر شتیکی نوێی لەدین گوێ لێ دەبێت کەوا پێشوتر گوێ لێ نەبوو، لێردا باسە کە چوارچێوەیەکی زانستی (الجرح والتعديل) ی بەبەردا بکەین بەو شیۆهێ ئیمامی عمر جرحی هشامی کردووە.

پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کاتیەک ئەو باسە دەچێتە لای راستەوخۆ نە جرح نە تعدیل ی هیچ یەکێکیان ناکات تائەو کاتە ی گوێی لە هەردوو لادەبێت، ئینجا بپار دەدات، کاتیەک (تعدیل) ی هشام ی کرد عمر قبوڵی کرد.

٤: **أنس بن مالك رضي الله عنه** دەفەرموێت: نە ی مان لیکرابوو لە قورئاندا کەوا پرسیار لە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بکەین، حەزمان دەکرد پیاویکی دەشتەکی ژیر بێت و پرسیار بکات لە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، پیاویکی خەلکی گوند هات بۆلای پێغەمبەر وە پپی گووت: ئە ی محمد نێردراوە کە ی تۆ هاتوووە بۆ لامان، پێمان دەلێت:

که تۆ له لایهن الله عز وجل نێردراوی، پێغه‌مبەر فهرمووی (راست ده‌کات)، ئینجا گووتی:

- ❖ کئ ئاسمانی درووست کردووه ؟ فهرمووی : الله
- ❖ کئ زهوی درووست کردووه ؟ فهرمووی : الله
- ❖ کئ چیاکانی له‌سه‌ر داناوه ؟ فهرمووی : الله
- ❖ وه ئه‌وه‌ی که تێیدا دا هه‌یه ؟ فهرمووی : الله

گووتی : سویند به‌وه‌ی ئاسمان و زهوی درووست کردووه‌و چیاکانی داناوه و به‌وه‌ی که تێیدا هه‌یه ئایا الله تۆی ناردووه ؟ فهرمووی به‌ئێ ، وه نێر دراوه‌که‌ت ده‌ئێ پینچ نوێژ له‌شه‌و و پۆژێکدا فهرزکراوه له‌سه‌ر مان ئایا راسته ؟

فهرمووی : به‌ئێ ، گووتی سویند به‌وه‌ی پێی نێردراوی یان به‌ الله ، الله فهرمانی پێکردوی ؟ فهرمووی : به‌ئێ.

وه نێردراوه‌که‌ت پێی وایه که‌وا پۆژووی په‌مه‌زان له‌سالی‌کدا فهرزه له‌سه‌رمان ؟ فهرمووی به‌ئێ راسته گووتی سویند به‌وه‌ی پێی نێردراوی یان الله ، الله فهرمانی پێکردووی ؟ فهرمووی به‌ئێ.

ئینجا گووتی: نێردراوه‌که‌ت ده‌ئێ زه‌کاتی مائمان له‌سه‌ره ؟ فهرمووی: راسته.

گووتی سویند به‌وه‌ی پێی نێردراوی الله فهرمانی پێکردووی ؟ فهرمووی به‌ئێ.

گووتی وه ده ئی حه جی مائی خوامان له سه ره نه گهر توانامان هه بوو؟ فه رمووی: به ئی راسته.

گووتی به الله یان سویند به وهی پپی نێردراوی الله فه رمانی پیکردووی ؟ فه رمووی: به ئی.

ده ئیم: له و فه رمووده یه دا به کئ له هاوه لآن کهوا هه وائی داوه به که سیک له بارهی نیسلام ، به لام ، نه و جگه له وهی له جه هاله تدا بووه پپیش نیسلادا به لام ، هاتوو ده تاوه کو دنیاییت له و شته و لپی بکۆلته وه ئایا راسته یان نا ، بۆیه پپووسته موسلمان له مپۆدا ساویلکه نه بیئت و وورد بیئت له و شتانه ی گوئی لیده بیئت له سه ر دینه که ی ئینجا له ههر که سیک بیئت ، چونکه نه و لایه نه ، له پاکترین سه رده مه کان ، کاری پیکراوه و به رامبه ر به چاکترینه کان ، فکیف بۆ ئیستا !

ه: عُبَیْدُ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ نَهَوَيْشَ لَه **أَبِي هُرَيْرَةَ وَ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُبَرِيِّ** ده ئین: دوو پیاو ناکۆکیان برده لای رسول الله صلی الله علیه وسلم، یه کیکیان گووتی: نه ی پیغه مبه ری وا دادومری بکه له نیوانمان به (کتابی الله) نه ویتریان که تیگه یشتوو تر بوو گووتی: به ئی نه ی پیغه مبه ری خوا دادومری بکه له نیوانمان به کتابی الله وه پگه شم پییده کهوا قسه م بکه م، فه رمووی: قسه بکه، نه ویش گووتی: کوره که ی من شوانه لای نه و کابرایه، زینای له گه ل ژنه که ی کردوو، پپیان گووتووم کهوا له سه ر

کورپه‌که‌ی من ره‌جم کردنه، منیش فدیهم داوه به ۱۰۰ مه‌ر وه له‌گه‌ل کچیک ، ئینجا دواتر من پرسیارم له ئه‌هلی علم کرد، هه‌وائیان پیدام ، که‌وا له‌سه‌ر کورپه‌که‌م ۱۰۰ جه‌لد و دوورخستنه‌وه‌ی سالیکه ، وه له‌سه‌ر ئافره‌ته‌که‌ش ره‌جم کردنه.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فهرمووی: سووتند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته دادوه‌ری ده‌که‌م له‌نیوانتان به‌کتابی الله، سه‌بارت به‌مه‌رو کچه‌که‌نه‌وا ده‌گه‌رتنه‌وه‌بو، وه ۱۰۰ جه‌لد له‌کورپه‌که‌ت ده‌دری و له‌گه‌ل سالیک دوورخستنه‌وه، وه فهرمانی به‌ (أنیس الأسلي) کرد بچینه‌لای ئافره‌ته‌که‌ی تر، گهردانی پیدانا نه‌وا ره‌جی بکات ، نه‌وه‌بوو دانی پیدانا و ره‌جم کرا.°

ده‌تیم: ئه‌و باسه له‌سه‌رده‌م و ساتی ژبانی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم روویداوه ، واته له‌نیوان هاوه‌لاند. ئه‌وکه‌سه‌ی که‌وا کورپه‌که‌ی زینای کردوو ، پێیان گووتوه کورپه‌که‌ی ره‌جی له‌سه‌ره ، به‌لام ئه‌و هه‌ستاوه پرسیارى له (ئه‌هلی علم) کردوو له‌و باره‌وه ئه‌وانیش وه‌لامیان به‌و شیوه‌ دايتنه‌وه که‌وا کورپه‌که‌ی ته‌نها جه‌لدی له‌سه‌ره له‌گه‌ل دوورخستنه‌وه ، به‌لکو ره‌جم له‌سه‌ر ئافره‌ته‌که‌یه ، بۆیه ده‌چینه‌لای پیغه‌مبه‌ر، ئه‌ویش به‌هه‌مان شیوه‌ حوکم ده‌دات وه سه‌د مه‌رو ئافره‌ته‌که‌ی بۆ ده‌گه‌رتنه‌وه.

° (البخاري ۲۷۲۴ و مسلم ۱۶۹۷ و أبوداود ۴۴۴۵ و الترمذي ۱۴۳۳ و النسائي ۵۴۱۰ و الدارمي ۲۳۵۳ و احمد ۱۷۰۲۸ و مالك ۲۳۷۹)

ئەو دە گەنگە تەزگەزى لەسەر بکەن، ئەو کەسە ئىمامى أبو ھەرىرە دەلەت: (وَهُوَ أَفْقَهُمَا) واتە زۆر لەو تەزگەزىشتوو تەزبوو.

بەلە، سەزىرکەن چۆنکە تەزگەزىشتوو دانا بوو، پەشتوو پەرسىارى لە ئەھلى ئەلم کردیە واتە کەسانى شارەزا دواتر بۆ دۇنيا بوون دەچەتەو لە پەغەمبەر، فەسبحان اللہ لە (خیر القرون) و إنا لله بۆ شەرقى القرن کە ئەمەزى، تۆى مۇسلمان پەشتوو لەھەموو لایەن و باسکى دین قەدووت خیر القرون بێت، وەک دەبینین، ئەوان چۆن و بەچ شۆھەبەک مامەلەى لەگەڵ باس و بابەتە دینیەکان کردووتەو، زۆر وورد بوون، زۆر بەھەست بوون، زۆر پەیداگر بوون، تاوێک دۇنیانەبووبن و زیاتر لە لایەتیک پەرسىان نەکردبێت، قەبۇلیان نەکردیە.

گەومان لە راستگۆیى ھاوێلان بەگەشتى نى و نەبوو، بەلام ئەو دینە.

هه‌لۆیست و مامه‌له‌ی هاوه‌لان

چه‌ند نمونه‌یه‌ك كه هه‌لۆیستی هاوه‌لان له‌نیوان خۆياندا درده‌خات له‌سه‌ر فه‌رمووده و باسی‌كي نوێ له‌دیندا كه‌پێشتر گوێیان لێنه‌بووبێت.

۱: **عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ** رضي الله عنهما ده‌فه‌رمووت : له‌ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ئه‌ویش له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم كه‌وا مسح ی له‌سه‌ر (گۆره‌ویه‌كان ده‌کرد یان نه‌عل یان ئه‌وشته‌ی كه‌ له‌پێ دا بووه‌ ئه‌وكات) وه‌ عبدا‌لله‌ بن عمر پرسیا‌ری ئه‌و شته‌ی له‌ عمر رضي الله عنه كرد ؟ فه‌رمووی : به‌ئێ ، وه‌پێ فه‌رموو : ئه‌گه‌ر سعد شتی‌كي له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ بۆ باس‌کردی ئه‌وا پرسیا‌ر له‌ هیچ كه‌سی‌كي تر مه‌كه‌ ده‌رباره‌ی.

قال الكردي:

ئهم باسه‌ وا گوومان ده‌برێت دوا‌ی وه‌فاتی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ییت ، واته‌ هه‌لۆیستی هاوه‌لان له‌نیوان یه‌ك له‌سه‌ر ئه‌و حدیثانه‌ی كه‌وا له‌یه‌ك گوێیان لێده‌ییت ، ابن عمر شتی‌كي نوێ له‌ یه‌كێك له‌ هاوه‌له‌ به‌رپزه‌كانی پێغه‌مبه‌ر كه‌وا سعده‌ گوێ لێ ده‌ییت (سعد) یه‌كێكه‌ له‌ ده‌ مۆژده‌ پێدراوه‌كان وه‌ یه‌كه‌م تیر كه‌ له‌ئیس‌لام كراوه‌ ئه‌و بووه‌.

ابن عمر بۆ تاكید كردن له‌و باسه‌ پرسیا‌ر له‌باو‌كي ده‌كات كه‌وا ، ئیمامی (عمر)ه‌ یه‌كێكه‌ له‌دوهم باشت‌رین به‌نده‌ له‌دوا‌ی پێغه‌مبه‌ران ، ئیمامی (عمر) راسته‌وخۆ (تعدیل) وه‌ (تصدیق) ی هاوه‌لێ به‌رپز سعد ده‌كات ، وه‌جاری‌كي ت‌ریش دووپاتی ده‌كات وه‌ پێ

دەفەر موویت : ئەگەر سەد شتیکی بۆ باسکردی بە هیچ شیوہیەك پپوویست بەو ناکات پرسیار لەکەسی تر بکەیتەوہ) ئەمە ئەو پەری بە راستگو دانانە.

کەواتە ئەگەر هاوہلان لەنیوان خۆیان بەو شیوہ مامەلەیان کردبیت لەسەر دین فکیف بۆ ئیمە کە زۆر زیاتر پپوویست ترە.

۲: عَبْدُ الْجَبَّارِ بْنُ الْوَزْدِ دەلیت: گویم لە ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ بوو دەگیووت : کاتیك(أُمُّ أَبَانَ) وەفاتى کرد منیش ئامادەبووم لەگەڵ خەلکدا ، لەنیو هەریەك لە عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَابْنِ عَبَّاسٍ دانیشتبووم، ئافرەتەکان گریان، ابن عمر فەرمووی: ئایا ئەوانە بێدەنگ ناکەن لەگەڕاندا، چونکە من گویم لەرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو دەیفەرموو: مردوو لەنیو گوژد نازار دەدریت بەهۆی گریانى کەس و کارەکەى لەسەردا.

ابن عباس فەرمووی: ئەو(عمر)یش شتیکی لەوہى دەگووت، دەلی: دەرچووم لەگەڵ عمردا تاوہکو گەیشتینە لای (البیداء) کاروانیکی بینی لەژێر دارێک بوون، عمر فەرمووی پڕۆن بزانی کێیە ئەو؟ چووم بینیم (صُهَيْبٌ) و کەس کارى بوون، عمر فەرمووی: صُهَيْبٌ م بۆ بین ، وەکاتیك گەیشتینەوہ مەدینە عمر پیکرا واتە بریندار کرا.

^۶ (البخاري ۱۲۸۶ / ۱۲۹۰ والمسلم ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، والنسائي ۱۸۵۸ والترمذي ۱۰۰۲ / ۱۰۰۴ وأبو داود ۳۱۲۹ وابن ماجه ۱۵۹۳ وأحمد ۲۴۷/۲۴۸ واللفظ للنسائي)

صُهَيْبٌ دهستی کرده گریان له سهر عمر دا و دیفه رموو: (وای براکه م وای براکه م) عمر به صُهَيْب ی گووت مه گری، چونکه من گویم له رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو دهیفه رموو: مردوو نازار ده دریت به هوئی گریانی که س و کاری له سهری دا، (ابن عباس) ده لیت: نه وه م به (عائشة) گووت، فه رموو: سوئند به خوا نه و باسه له که سانیکی دروژن دهرنه چوو واته (عمر، ابن عمر) به لام به هه له گوئیان لییبوو، بۆ نه وهش قورئان چاره سهره بوئان که الله عزوجل ده فه رمویت: **{أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى}** وه پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموو: الله تعالی سزای کافر و بیباوه ران زیاتر ده کات به هوئی گریانی که س و کاره که ی له سهری.

قال الكردي:

نه وه ی سهره وه چۆنیه تی مامه له ی هاوه لانه له گه ل یه ک له نیویان دا هه ریه ک له ئیمامی عمر و ابن عمر و ابن عباس و عائشة یه ، لیژدا هاوه لی به ریز ابن عباس نه وه واله ی به عائشة گه یاند نه مهش نه ک بۆ نه وه بوو بیتن سیقهو متمانه ی به و هاوه لانه نه بن نه خیر به لکو بۆ دلنیا بوون له و باسه وه ک ده بیترئ عائشه رایه کی جیاواز له وانی هه یه و نزیکتره له صواب والله اعلى واعلم.

۳: **أَسْمَاءُ بِنُ الْحَكَمِ الْفَزَارِيَّ** ده‌ئیت^۷: گویم له علي رضي الله عنه بوو ده‌یفه‌رموو: من که‌سیکم نه‌گهر گویم له فه‌رمووده‌یه‌ک بوايه له‌رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه‌ئه‌وا سووډم لیوه‌رده‌گرت پاسته‌وخۆ تائه‌وه‌ی الله ویستی له‌سه‌ر بوايه، وه‌ نه‌گهر یه‌کیک له‌هاوه‌لّانم فه‌رمووده‌یه‌کیان بۆ باس‌کردبایه‌م ئه‌وا (سویندم) ده‌دان ئینجا، وه‌کاتیک سویندیان خواردبایه‌ ئه‌و کات برپوام پیده‌کردن، وه‌ أبو بکر بۆی باس کردم وه‌پاست ده‌کات ئه‌بو بکر ... الخ الحديث.

قال الكردي:

له‌پرووی سه‌نه‌ده‌وه مه‌دارى ئه‌و فه‌رمووده هه‌تا (أَسْمَاءُ بِنُ الْحَكَمِ الْفَزَارِيَّ) که‌وا (فيه مقال)، له زانايانى المتقدمين وه‌ک:

- ❖ يحيى بن معين ده‌ئى: نه‌ناسراوه
- ❖ و البخاري ده‌ئیت: لايتابع و البزار ده‌ئیت: مجهول
- ❖ و العجلي و الذهبي وابن حبان وابن حجر توثيقیان کرد
- ❖ له‌ کتوبه‌کانى الجرح والتعديل وعلم الرجال نه‌م فه‌رمووده زۆر نامازه‌ی پیکراوه والله سبحانه وتعالى أعلم.

^۷ (أبو داود ۱۵۲۱ و الترمذی ۳۰۰۶، وابن ماجه ۱۳۹۵ وأحمد ۵۶، ۲/۴۷)

شیکردنه وه

ئه گهر لی وردینه وه چه ند خالیکی گرنگمان بۆ دهره که وئ

له وانه ئیمام علي دهفه رموی : کاتیک گویم له پیغه مبهه ده بوو راسته وخو سوودمه ند ده بووم چونکه هیچ شهک و گومانیک هه نناگریت.

وه خالیکی تر ئه وهیه ووردبوون له وهی که گوئی لیده بیئت به جوریک سوئندی داوون وده دئ تا سوئندیان نه خوار دین لیم ودرنه گرتوون ، ئه مه تعبیره له وهی دین زۆر هه ستیار تره له وهی هه ر شتیکی گوئی لی بیئت و ته وای بیکه یته دین و بروای پیکه یته ، ئه ی (تین).

۴: قال **أبوداود** بؤی باسکردین **أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ** ، هه وائی پیداین **سُفْيَانُ** ، له **يَزِيدَ بْنِ خُصَيْفَةَ** ، له **بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ** ، ئه ویش له **أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ** گووتی^۸:

ئیمه دانیشتبووین له یه کیکه له مه جلیسه کانی (أنصار) له وکاته دا **أَبُو مُوسَى** هات به په شوکاوی، پیمان گووت: چ شتیکی وای لیکردوی؟ فه رمووی: عمر فه رمانی کرد که وای بچم بۆلای، منیش چووم داوای مۆله تی چوونه ژووره وه م کرد بۆ لای سئ جار به لām مۆله تی نه دا، منیش گه رامه وه، دواتر ناردی به شوینم دا و فه رمووی: چ شتیکی رینگه

^۸ البخاري ۲۰۶۲ ، ۷۳۵۳ ومسلم ۲۱۵۳ ، ۲۱۵۴ وأبي داود ، ۵۱۸۰ ، ۵۱۸۱ والترمذي ۲۶۹۰ وابن ماجه ۳۷۰۶ ومالك ۲۷۶۶ ، ۲۷۶۸ والدارقطني ۲۶۷۱ وأحمد ۱۱۰۲۹

بوو له‌وهی بښت بولام؟ منیش گووتم: هاتم بولات وه سئ جار دواى مؤلته‌م لیکردى به‌لام مؤلته‌ت نه‌دا، وه رسول الله صلى الله عليه وسلم فهرموويه‌تى: (نه‌گهر يه کيکتان داواى مؤلته‌تى چوونه ژووره‌وهى کرد سئ جار رنگه‌يان پښه‌دا نه‌وا با بگه‌رته‌وه) عمر فهرمووى: ده‌بښت له‌سه‌ر نه‌و شته به‌لگه‌م بو به‌بښت، اَبِي بَنُ كَعْبٍ فهرمووى: هيچ که‌سيکمان له‌گه‌لت نايه‌ت ئيلاا بچوک‌ترينيان نه‌بښت، ئينجا اَبو سعيد له‌گه‌لى رويشت و شاهيدى بوى دا.

وه له دوو ريوايه‌تى تر دا ورده‌کارى زياترى تښدايه

أبو داود ده‌لښت: بوى باسکردين زَيْدُ بْنُ أَخْزَمَ ، بوى باسکردين عَبْدُ الْقَاهِرِ بْنُ شُعَيْبٍ، بوى باسکردين هِشَامٌ ، له حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ ، له أَبِي بُرْدَةَ بْنُ أَبِي مُوسَى ، نه‌ويش له‌باوکیه‌وه: به‌هه‌مان به‌سه‌ره‌ات ، ئينجا عمر به اَبو موسى فهرموو: من تۆمه‌تبارت ناکه‌م به‌درؤ به‌لام فهرمووده له رسول الله صلى الله عليه وسلم گرانه.

أبو داود ده‌لښت: بوى باسکردين عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ ، له مَالِكٍ ، له زَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عُبَيْدِ الرَّحْمَنِ ، وه زياتر له‌چه‌ند که‌سيک له زانايان له‌سه‌ر نه‌وه: عمر به اَبو موسى فهرموو: من تۆمه‌تبارت ناکه‌م به‌لام ترسم له‌وه‌يه خه‌لک شت بلښن له‌سه‌ر رسول الله صلى الله عليه وسلم.^۹

^۹ (أبو داود، ۵۱۸۴، سه‌نه‌دى: رجاله‌کانى ثقة ن ته‌نبا نه‌وه نه‌بښت زَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عُبَيْدِ الرَّحْمَنِ له اَبو موسى مرسل چونکه گوڼى لى نه‌بووه نه‌گه‌يشته‌وه به‌و سه‌رده‌مه والله اعلى واعلم)

وه له پړوايه ټی صحیح البخاري ۲۰۶۲، ۷۳۵۳، اَبِي بن كعب به عمر ده لَيت : نهی عمر مهبه هوئ نازار بُو هاوه لانی پښه مبر ، ئيمامی عمر ده فهرموئ : نابمه نازار بُو يان.

قال الكردي:

باسه كه تايبه ته به مؤلّهت وه رگرتن له كاتى سهردانى كردندا ، به لّام نه ودى هه يه وگرنگه و باسى ئيمه يه نه وديه

ئيمامى (عمر) (رضي الله عنه) راسته و خُو قبولئ نه ودى نه كرد كه وا نه بو موسى بُوئ باسكرد ، به لكو پيداگر بوو له ودى ده بئيت به لگه ي بُو بَينيت ، به لگه ش نه وديه كه وا كه سانى تر ببنه شاهيد له سهر نه و باسه ، واته مهرجه نه و كه سه ي ده بئيت شاهيد له سهر باسيكى شهرع و فهرمووده كه سيكى عه قيد ه پاك ، راستگو ، ته قوادار بئيت. به لّ بگوومان ئيمامى عمر له زور شوئنى تر له و باسانه پيداگر بووه.

له دوو ريوايه ټی دواتر ، خُو پوونى ده كاته وه كه وا ترسى له وديه نه گهر بئيت و به و شيوه هه ريه ك بئيت و قسه يه ك بكات ، برواى پيكرئيت به ممش درگا به پرووى دَل نه خوئ و كه سانى دروژن ده رخصيئ چيان بوئيت ومه به ستیان بئيت به ناوى رسول الله وه بيلين.

نه مه نه وه ده گه يه نيئت ، له نيو چاكترين و پاكترين وراستگو ترين چينى سهر زهوى و ئيسلامدا كه هاوه لانی داواى به لگه و شاهيدى كراوه فكيف بُو ئيستا كه (شر القرنه).

۵: السَّائِبُ بْنُ يَزِيدٍ باسیده کات و دهلیت: گوئی له سَفِيَّانَ بْنِ أَبِي زُهَيْرٍ دهبیت کهوا پیاوئیکه له (أَزْدٌ شَنْوَاءَةٌ) وه یه کیکه له هاو ده لانی رسول الله صلی الله علیه وسلم گووتی: گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو : هه ریه ک سه گیک رابگریت بو جگه له کشتوکال و مهرومالات، نهوا هه موو رۆژ له کرده ده کانی به نه ندازه یه که قیراط که مده بیتته وه، منیش پیم گووت: تۆ خۆت نه وهت له پیغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم بیستوو؟ فه رموو ی: به ئی وَرَبِّ هَذَا الْمَسْجِدِ.^{۱۰}

دهلیم: السائب بن یزید: یه کیکه له هاو ده لانی وه ههروه ها سفیان بن ابی زهیر ، به هه مان شیوه صحابیة ، واته هه ردوو لا هاو ده ل بوون ، به لام ، (السائب) تاکید و دلنیا یی ده کاته وه له سفیان ، پی ده لیت تۆ خۆت نه وهت بیستوو له پیغه مبه ر ؟ سویندی بو ده خوات.

به ئی، خوئنه ری به ریز و موسلمان ی خو شه ویست ، نهو دینه وه ک سه له ف ده لین: گوشت و خوئنه ، وا بینیتان و خوئنه تانه وه ، سه له فی ئیمه و خیر القرون ، باشتین سه ده کانی هه موو ئوممهت ، چۆن بوونه و به چ شیوه یه که له گه ل یه ک مامه له یان کردوو له باسی دیندا .

^{۱۰} (موطأ مالك ۲۷۷۷ و البخاري ۲۳۲۳/ و النسائي ۴۲۸۵ ابن ماجه ۳۲۰۶ و الدارمي ۲۰۴۸ و أحمد ۲۱۹۱۳)

٦: **ثیمامی مالک** هیناویتهی له یحیی بن سعید ئەویش له سلیمان بن یسار دەلێت: هەرێهک له عەبدَ اللَّهِ بَنِ عَبَّاسٍ، وَأَبَا سَلَمَةَ بَنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، ناکۆکیان کەوتە نێوان لەسەر ئەو ئافرهتە ی کەوا منداڵی دەبێت دواى وهفاتی میژدهکە ی به چه ند شهوێک، (ئەبو سه له مه) گووتی: هەرکات ئەوهی ناوسکی دانا ئەوا تەواو دەبێت (واته عیددهی ئافرهتی میژد مردوو) وه ابن عباس گووتی : به لکو ئەوهی بۆ دانراوه که کۆتا ماوهیه ، ئینجا (ئەبو هورهیره) هات و گووتی من له گه ل پهنی براکه م دام واته (أبو سلمة) ئینجا (أبو کریب) خادمی ابن عباس یان نارد بۆ لای [أم سلمة] ی خێزانی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ، تاوه کو پرسیا ری له و باره وه ل بکات ، ئەویش هه وایی ئەوهی پیدان کەوا (سُبَيْعَةُ الْأَسْلَمِيَّةُ) دواى وهفاتی میژدهکە ی به چه ند شهوێک منداڵی ده بێت، ئەو هه وائه دده دن به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ، ئەویش ده فه رمو ویت: تەواو لیژه وه نازاده کۆی بوئ ده توانی شو بکات.^{١١}

ده لێم: ئەگەر دیقه ت بده یں ده بیڤن ئەو باسه له نێوان هاوه لان پروویداوه واته پاکترین سه رده م ، له سه ر باسیک دوو لایه ن ناکۆک ده بن ، تاوه کو هه وائ نده دن به (ئوم سه له مه) ئەوا هیچ لایه ک نه تصدیق نه تعدیلی ئەو یتر ناکات ، گه رچی هاوه لئ به ریز ئەبو هورهیره راسته وخۆ تصدیقی قه ولی ئەبو سه له مه ی کرد ، چونکه بیڤی قسه که ی صواب و نزیکه له حه ق، دواتر یش هه ر به و شیوه ده رچوو ، بۆیه ناکرێت ئێمه ی داماو

^{١١} (موطأ مالک ١٧٢٨ و أحمد ٢٦٤٧١ و الداری ٢٣٢٥/٢٣٢٦ و البخاری ٤٩٠٩ و مسلم ١٤٨٥ و الترمذی ١١٩٤ و النسائی ٣٥٠٩ هه تا ٣٥١٧)

جاهل له سەردەمی پەرەتە ئەرکە قسەى کرد شاھىدى بۇ بدەین یان بلیین راستە تاوہکو دنیایا دەبن ، ئەویش بە پرسین و پرسىار کردن له ئەھلى علم و ثقە وەك چۆن خیر القرون بەو شیوەیان کردووہ.

۷: قَبِيصَةَ بْنِ دُؤَيْبٍ دەئیت: داپەرەیک ھات بۆلای ئەبو بەکر، پرسىاری بەشە میراتی دەکرد، ئیمامی ئەبوبەکر پێی فەرموو: ھىچ شتیک نەھاتووہ لەبارەى تۆوہ لە قورئان وە لە سونەتى رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم یش نەمزانووہ ، بگەرئوہ تاوہکو پرسىارت بۆ دەکەم لەخەلک، ئینجا پرسىاری کرد لەخەلک و (موغیرەى کوپى شوعبە) ھەستاو فەرمووی: من نامادەبووم لای پێغەمبەر ، شەش یەکی پێدا ، ئەبوبەکر پێی فەرموو: ئایا کەسى تەرت لەگەلە تابىتە شاھىد ؟ ئینجا محمد مسلمة ھەلستاو فەرمووی: ھەرەك چۆن موغیرە باسى لئوہکرد، ئینجا ئەبوبەکر داواکارىکەى جیبەجێ کرد ... الخ^{۱۲}

^{۱۲} (موطأ مالك ۱۴۶۱ وأبو داود ۲۸۹۴ والترمذي ۲۱۰۰ وابن ماجه ۲۷۲۴ والدارمي ۲۹۸۱ واحمد ۱۷۹۸۰ واللفظ لمالك)

قال الكردي:

رجاله كانی هه موو ثقه، ابن شهاب الزهري : يه كيكه له ئيمام و پيشه واکانی ئوممهت.

عُثْمَانُ بْنُ إِسْحَاقَ بْنِ خَرْشَةَ : يه كيكه له تابعين وه ابن معين به ثقه ی داناو وه ئيمامی مالک به هه مان شیوه.

قَبِيصَةَ بْنِ دُؤَيْبٍ : يه كيكه له گه وه تابعين له سالی ۸ یان ۱۰ هـ له دا یك بووه وه له سالی ۸۶ هـ وه فاتی کردوه ، ئيمام و ثقه بووه جگه له وه ، سه له ف متفق بوونه له سه ر فقیه ی و ئيمامه تی به جور یك به يه كيک له چوار فه قهه که ی مه دینه داده نریت. به لām رپوايه تی له [أبو بكر] فيه مقال، چونكه گوئی لیینه بووه.

وه ئيمامی الترمذي له سنن دا ده لیت: وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُيَيْنَةَ.

لیرده ئيمامی الترمذي نهو رپوايه ته ی هه لیراردوه به سه ر رپوايه تی (سفيان بن عيينة) وه تصحيح ی نهو رپوايه ته ی به سه ر رپوايه تی ابن عيينه دا کردوه ، چونكه له رپوايه تی ابن عيينه مجهول ی تیدا به لām نه وه یان وهك باسما ن کرد ، هه موویان ئيمام و ثقه ن ته نیا (سماع ی قبيصة له أبو بكر فيه مقال).

ده لیم:

ئه وهی ده بیین ، له نیوان هاوه لآن دا بووه دوای وه فاتی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، له باره ی باسیکی دینه که وا ئاراسته ی یه کییک له گه وره ترین و به پزترین پیشه واکانی ئوممهت کراوه ، ئه ویش أبو بکره ، به لām ده لیت : هیچم له و باره وه نه بیستوه ، بۆیه به دوای به لگه ده گه پیت ، کاتیک یه کییک له هاوه لآن که (المغیره) یه ده لیت من به لگه م پییه ، ئیمامی ئه بو بکر راسته و خو (تصدیق) ی ناکات ، داوای شاهیدی لیده کات ، ئینجا که شاهیدی هینا قبولی کرد، وه (توثیق و تعدیل) ی هه ردوو لای کرد.

هه‌لۆیست و مامه‌له‌ی التابعین له‌گه‌ڵ هاوه‌لان:

چه‌ند نمونه‌یه‌ك له‌ التابعین بۆ ده‌رخستی چۆنیه‌تی مامه‌له‌ كردنیان له‌گه‌ڵ هاوه‌لان سه‌باره‌ت به‌و فهرمووده‌و باسانه‌ی كه‌ له‌یه‌كێك له‌هاوه‌لان بیستویه‌نه:

۱: **وَهَبُ بْنُ كَيْسَانَ** ده‌لێت^{۱۳}: وا پێكه‌وت هه‌ردوو جه‌ژنه‌كه‌ له‌یه‌ك پۆژ بن له‌سه‌رده‌می (عبدالله بن الزبیر) واته (جمعه‌و جه‌ژن) ده‌نگ هاته‌ده‌ره‌وه‌ تاوه‌كو پۆژ به‌رز بۆوه ، دواتر ده‌رچوو وه‌ ووتاری دا ووتاریکی درێژ دواتر دابه‌زی و نوێژی كرد وه‌ ئه‌و پۆژه‌ نوێژی هه‌ینی بۆ خه‌لكه‌كه‌ نه‌كرد ، ئه‌و هه‌وا له‌ به‌ (عبدالله بن عباس) گه‌یاندره‌و و ئه‌ویش فهرمووی: له‌سه‌ر سونه‌ت بووه‌.

قال الكردي:

واته‌ دواى وه‌فاتی پێغه‌مبه‌ر ، لێره‌دا تابعین وه‌ك چۆن هاوه‌لان له‌كاتی بیستن یان بینین یان پرودانى شتیك له‌یه‌كێك له‌ هاوه‌لان ئه‌وا له‌لایه‌نى تهره‌وه‌ تاكیدیان له‌سه‌ر كردۆته‌وه‌ ، عبدالله بن الزبیر به‌كێكه‌ هاوه‌له‌ بچووكه‌كان كه‌وا له‌ سه‌ره‌تایى كۆچ بۆ مه‌دینه‌ له‌دايك بووه ، له‌زیره‌كى دا دواى گه‌وره‌ هاوه‌لان زانایان به‌ هاوشیوه‌ی ابن عباس و ابن عمری داده‌نێن وه‌ دانراوه‌ به‌ (العبادله) به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا تاوه‌كو ته‌دیل و توثیقای كه‌سێكى تری له‌گه‌ڵ نه‌بووایه‌ راسته‌وخۆ قبول نه‌كراوه‌.

^{۱۳} (النسائي ۱۵۹۲ وأبو داود ۱۰۷۱ وابن ماجه ۱۳۱۱)

خائیک ناماژه پئندهدهم:

که دهلین تعدیل یان توثیق به هیچ شیویهک ، جرح هاوهلآن ناگریته وه واته لهو باسانه ی که هیناومه ته وه هیچ جوژه جهرحیک له سه ر هاوهل جی به جی نابیت چونکه نهوان به بیجماع (عدولن وه ثقة) ن نه وهی هه به له سه ریان کاتیک قسه یان له شتیکی کردبیت یه کیکیان نه ویریان گووتوویه تی نه یییکاوه یان به هه له دا چووه ، چونکه جرح بۆکه سیکه که مقبول نه بیت وه ثقة نه بیت ، ههروه ها خوودی (الجرح) کاتیک جی به جی ده بیت له سه ر ئیمامیک یان راویهک نهوا مانایي نه وه نادات نهو که سه تهواو هیچ شتیکی لئ وهرناگیریت چونکه ئیمام هه بووه له شتیکی دا مجروح بووه وهک تدلیس بۆنمونه چهندان زاناو ئیمامی وهک (الحسن البصري و الثوري و الأعمش و زوریکي تر دهگریته وه به لام له گه ل نه وه شدا نه مانه ئیمام و پئشهوا بووینه وه دانراون به پله نزیکه کانی زانست له زۆرینه ی بواره کان ، والله أعلم.

۲: **أَبِي عَطِيَّةٌ** دهلیت : به عائشة م گووت دوو له هاوهلانی پیغه مبه ر صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له نیوماندان ، یه کیکیان په له دهکات له رۆژ وو شکاندن وه پارشیویش درهنگ یان تاخیر ، وهیه کیکی تریان ، رۆژوو شکاندن تأخیر دهکات وه په له له پارشیو دهکات،

فهرمووی: کامیان رۆژوهه‌ی زووتر ده‌شکینیت و پارشیو تاخیر ده‌کاتن؟ گووتم: (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر به‌و شیوه‌ی ده‌کرد.^{۱۴}

وه له‌ریوایه‌تیک‌ی تر

أَبِي عَطِيَّةٌ ده‌لێت: من و مسروق رۆشتین بۆلای عائشه‌ مسروق پێی گووت: نه‌ی دایکی ئیمانداران دوو پیاو له‌هاوه‌لانی محمد صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ یه‌کیکیان، په‌له‌ده‌کات له‌ رۆژوو شکاندن وه‌ په‌له‌ ده‌کات له‌نوێژ کردن، یه‌کیکی تریان رۆژوو شکاندن تاخیر ده‌کات وه‌ نوێژیش به‌هه‌مان شیوه‌، فهرمووی: کامیان په‌له‌ ده‌کات له‌ رۆژوو شکاندن و نوێژ کردن؟ گووتمان عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ. فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر به‌و شیوه‌ی ده‌کرد. وه‌ ئه‌ویتریان أَبُو مُوسَى رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا^{۱۵}.

ده‌لێم: أَبُو عَطِيَّة (ه‌. ۷۰) و مسروق دوو گه‌وره‌ تابعین له‌ ئوممه‌ت وه‌ ئیمام و ثقة‌ ن له‌و‌کاتدا واته‌ له‌یه‌کیک له‌باشترین و چاکترین سه‌ده‌کانی می‌ژوو ئیسلام و ئوممه‌ت که‌ دوا‌ی وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ر به‌و شیوه‌ (ده‌پرسن وه‌ لێده‌کۆلنه‌وه‌) واته‌ چوون بۆلای دایکی ئیمانداران چونکه‌ ئه‌و دوو هاوه‌له‌ که‌ یه‌کیکن له‌ هاوه‌له‌ پله‌ به‌رزه‌کانی ئوممه‌ت نه‌وانیش: (عبد الله وأبو موسى) اختلافیان له‌و حاله‌ هه‌بوو واته‌ له‌ و کرده‌وه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و تابعیانه‌ بینویانه‌، دایکی ئیمانداران یه‌کیکه‌ له‌ ئوممه‌هاتی ئیمانداران پله‌ و پایه‌ی لێرده‌ به‌دوو دێر باسناکریت، به‌لام (تع‌دیل) ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ) ده‌کات چونکه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ی پیغه‌مبه‌ری کردووه‌ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ.

^{۱۴} (مسلم ۱۰۹۹، وأبو داود ۲۳۵۴ والنسائي ۲۱۵۹/ ۲۱۶۰ ۲۱۶۲ وأحمد ۲۴۲۱۲ والترمذي ۷۰۲)

۳: **النسائي** دهلپت: ههواي پيدام مُحَمَّدُ بْنُ آدَمَ ، گووتی : بۆی باسکردین عَبْدُهُ ، له هِشَام ، نهویش له باوکیهوه ، ابْنِ عُمَرَ دهلپت: پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ راوهستا له سههه بیری (بدر) دا فهرمووی : ئایا نهوهی الله بهلپنی پیدان هاته جی؟ دواتر فهرمووی: نهوان ئیستا باش گوئیان لیدهبیئت لهوهی که پیدان دهلپم، دهلی نهوه باسکرا لای عائشة نهویش فهرمووی: بهههله دا چووه ابن عمر، بهلکو رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : فهرمووی : نهوان ئیستا دهزانن کهوا نهوهی من پیم دهگووتن راست بوو، دواتر عائشة نهو ئایهتهی خویند : {إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكُوْنُ}.

قال الكردي : عروة بن الزبير دهلپت نهو فهرموودهیه بۆ عائشة باسکرا بۆ نهوهی دُنیا بنهوه که ئایا شتیکی وا ههیه و تفسیر و شیکردنهوهی چۆنه و چۆن نیه.

واته نهوهی فهرموودهکهی باسکردوووه هاوهله که ابن عمر یهکیکه لهو هاوهلانهی کهوا دواي ئوحد بهشداری زۆرینهی جهنگهکانی کردوووه ، وه نهوانهی تاکید لهو باسه دهکه نهوه.

تابعین خو وه نهبیئت برپا به عبدالله نهکهن ، نهخیر ههههه بهلام بۆ دُنیا بوونیان که نهمه سیفهتی تیکرایی هاوهلان بووه ملکهچی تهواوی فهرمووده بوو.

۴: قال أبو داود بؤی باسکردين النُّفَيْلِيُّ ، بؤی باسکردين زُهَيْرٌ ، بؤی باسکردين عَاصِمُ الْأَخْوَلُ ، گووتی : بؤی باسکرديم أَبُو عَثْمَانَ ، گووتی: بؤی باسکرديم سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ ، گووتی: ۱۶ گوئیەکانم بیستیان وه دلیشم وهری گرت له مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم که فهرمووی : (هه‌ریه‌ك خۆی بداته جگه له‌باوکی وه بشزانیت که باوکی نیه نه‌وا به‌هه‌شت لیّ حه‌رامکراوه)

ده‌لێت: گه‌یستم به‌(أَبَا بَكْرَةَ) نه‌و باسه‌م پێگه‌وت نه‌ویش فه‌رمووی: گوئیەکانم بیستیان وه دلیشم وه‌ری گرت له مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ، عاصم گووتی: ئە‌ی باوکی عثمان دوو‌که‌س له‌وێدا له‌گه‌لت ئاماده بوون کامیان بوون. فه‌رمووی: یه‌کیکیان نه‌وه‌ بوو که‌وا یه‌که‌م تیری له‌ئیسلا‌م هاو‌یشت یان فی سبیل اللّٰه ، (واته سعد بن مالک) نه‌وه‌ی تریان یه‌کیک بوو له‌ طَائِفِ هوه‌ له‌گه‌ل بیست و شتێک له‌ قه‌ومه‌که‌ی ها‌ت‌بوون.

أبو داود ده‌لێت: النُّفَيْلِيُّ کاتێک نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی باسده‌کرد ده‌یگووت: وَاللّٰهِ نه‌وه زۆر خو‌ش‌تره‌ لام له‌ هه‌نگوین. واته (حَدَّثَنَا وَحَدَّثَنِي).

قال الكردي: أبو عثمان النهدي: يه‌کیکه له‌ کباری تابعین که پێی ده‌لێن (التابعي المخضرم)، أدرك الجاهلية، وه یه‌کیکیشه له‌ راوی فه‌رمووده و ئیمام بووه، کاتێک هاوه‌ڵی به‌رێز (سعد) فه‌رمووده‌که‌ی بۆ باسده‌کاتن، دواتر ده‌گاته‌ أَبُو بَكْرَةَ ده‌لێت شتێکی وام بیستوو‌ه؟ واته بۆ نه‌وه‌ی به‌ته‌واوی له‌و شته‌ دلنیا‌بیته‌وه.

۱۱) (البخاري، ۴۳۲۶، ۷۶۶۶ و مسلم ۶۱۳ و أبو داود ۵۱۱۳ و ابن ماجه ۲۶۱۰ و الدارقي ۲۵۷۲، ۲۹۰۲ و أحمد ۱۴۵۴)

لڙهدا سعد مہ بہ سستی (سعد بن أبي وقاص) ہ چونکہ، دواتر پروونی دہ کاتہ وہ کہوا یہ کہم تیری لہ پیناؤ نیسلام ٺہو ھاویشٹوویہ تی کہ ٺہمہش تایہ تہ بہو وہ لہ پیشووتر باسی ٺہو فہرموودہیہ مان کرد کہوا (ابن عمر) لہ سعدی بیست دواتر لہ باوکی (عمر) ی پرسیہ وہ، ٺیمام عمر پی فہرموو: کاتیک سعد شتیک باسکرد پیویست بہ کہسی تر ناکات، بہ لام ٺہم دینہ بہو شیوہ بووہ وہ ھاوہاتوہ، چونکہ کاتیک ٺایہ تی {**إن جاءکم فاسق بنیا**} دابہ زی لہ سہر چاکترین سہدہ بوو کہ ھاوہ لان بوو، بویہ زوریک بو دُنیا بوون وہ تیگہیشتن لہ باسہکان بہو شیوہ پیداگر بووینہ.

وہ خالیک تری گرنک:

ووتہی أبوداود کہ دہ لیت: **التَّفْئِلِيُّ** کاتیک ٺہو فہرموودہیہ بی باسدہ کرد دہیگووت **وَاللّٰہِ** ٺہوہ زور خوشترہ لام لہ ھہنگوین، واتہ (حَدَّثَنَا وَحَدَّثَنِي).

ٺہمہ خوشہ ویستی سہلہ ف دہردہ خات بو ٺہوہی دینہ کہیان بہ پاکی راگرن چونکہ ٺہو جوڑہ سہنہدا کہ عنعنہی تیدا نیہ یہ کیکہ لہ بہر زترین سہنہدہکان وہ پاکترینیان، چونکہ زورینہی سہلہ ف سہنہدیان لہ فہرموودہ وہک دین سہیر کردوہ، واللہ سبحانہ وتعالیٰ أعلم.

۵: **الترمذی** دهلیت: ۱۷ بوی باسکر دین ابنُ اَبی عُمَرَ، گووتی: بوی باسکر دین سُفْیانُ، نهویش له عُبْدَةَ بِنِ اَبی لُبَابَةَ، وَ عَاصِمٍ - هُوَ ابْنُ بَهْدَلَةَ - که گوئیان له سَمِیعَا (زَرْبَن حُبَیثِ) بوو دهیگووت: به (أَبی بِنِ کَعْبِ) م گووت: بَرَاکَت (عَبْدُ اللَّهِ بِنِ مَسْعُودِ) دهلیت: هه ریه ک سائیک هه وُلدا واته بۆ لیلَة القدر نهوا ده پیکیت، اَبی گووتی الله له باوکی عبدالرحمن خُشْبِیّت، نهو ده زانیّت کهوا له ده پُورِی کُوتایِ رهمه زاندایه وه شهوی بیست و چهوت به لَام نهو ویستوو یه تی کهوا کُؤْل نه دهن، زر دهلیت: به (أَبی بِنِ کَعْبِ) م گووت به چ شتیک نهو دهلیت نهی باوکی المُنْذِرِ؟ گووتی: بهو نیشانه ی کهوا رَسُوْلُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هه وائی پِیداوین، مه بهستی له وه دیه به یانیه که ی کاتیک سه رهتا خُور هه لَدی جیاوازه له پُورانی تر دا.

قال الكردي: زَرْبَن حُبَیثِ یه کیکه له گه وره تابعیه کان ئیمام و ثقة بووه و گه یشتوه به زُورِیک له هاوه لانی به در وه ک عمر و ابن مسعود و علی، وه هینده شارهزا بووه به زمانی عه ره بی.

وه ک ابن حبان له (الثقات ۴/ ۲۶۹) هیناویه تی کهوا یه کیک بووه له شاره زاترین که سه کان به زمانی عه ره بی وه عبدالله بن مسعود پرسیاری لیکردوه له باره ی عه ره بی.

بویه نهو تابعیه به پرتزه، له باره ی شهوی (لیلَة القدر) شتیک بیستوو له ابن مسعود که ده لئ سألَه که به کاملی تأکید ده کاته وه لای هاوه لئ به پرتز (أبی) که یه کیکه له قارئ و مفسیره کانی ئوممهت، ئایا نهو شته چۆنه و چۆن نیه، واته بۆ دُنیا بوون و تیگه یشتن

۱۷ (مسلم ۷۶۲ و الترمذی ۷۹۳، ۳۳۵۱ و ابی داود ۱۳۷۸ و أحمد ۲۱۱۹۱/ ۲۱۱۹۳/ ۲۱۱۹۴)

لهودی که بیستوییه تی که نه نجامه که ی روون بوو سائیک نیه به لکو مانگیکه له نیو مانگه که ش ده شه ویکه له نیو نهو ده شه و ش شه ویکه تاییه تی داناوه.

خانیکی تر سهیری ناداب و رهوشی هاوه له به پزده کان بکه ن له گه ل یه کتردا، چهند به ئسلوبیکی جوان پی گووت: الله له ابن مسعود خوش ییت و خوشی چاک ده زانیت نه م دوو دیره پیوسته جاریکی تر نوممهت فیڕ بکرتنه وه له وهی له کاتی نه پیکان و هه له دا به و شیوه مامه له بکه ین.

٦: **قال النسائي:** بوی بسکردين موسى بن عبد الله بن موسى البصري، گووتی: بوی باسکردين النضر بن كثير أبو سهل الأزدي، گووتی: کهوا نوژی کردوه له تهنیشت (عبد الله بن طاوس) له (مئ) له نیو مزگه وتی الخيف، دا، ده لیت:^{١٨}

(ابن طاوس) کاتیک سجده یه که می ده برد و له کاتی سه ر بلند کردندا دهسته کانیشی بهرز ده کرده وه تاوه کو ئاراسته ی (سه ری واته رووی) ده ل: من نکۆلی نهو شته م لی کرد به (وهیب بن خالد) م گووت: ئا نهو شتی که ده کات کهوا هیچ که سی کم نه بینیه بیکات: وهیب پی گووت: تۆشتیک ده که یه کهوا که سمان نه بینیه بیکات؟ عبد الله بن طاوس پی گووت: من باو کم بینیه به و شیوه ی ده کرد، وه باو کم گووتی: (ابن عباس) م بینیه به و شیوه ی ده کرد، (عبد الله بن عباس) گووتی من رسول الله صلی الله علیه وسلم م بینیه به و شیوه ی ده کرد.

^{١٨} (النسائي ١١٤٦، وأبو داود ٧٤٠)

قال الكردی:

له پرووی سەنەد : تصحیح کراوه له لایەن بەشیک له معاصرین وەك ألبانی و ئەوانی تر بەلام چونکە رفع کراوه بۆ پیغەمبەر واته (أثر مقطوع) نیه بۆیه پێویستە راویەکان دانه دانه دەستیشان بکړن ، هەریەک له أبو داود والنسائي هیناویانە بەلام، (النَّضْرُ بِنُ كَثِيرٍ أَبُو سَهْلٍ الْأَزْدِيُّ) تێدایە (فیه مقال).

❖ (البخاري له تاریخ الكبير دەلێت : فیه نظر) (۸/۹۱)

❖ والدارقطني دەلێت : (فیه نظر)

❖ و ابن حبان له المجروحین من المحدثین هیناویەتی (۲/۳۹۱)

❖ وه هەریەک له (أحمد بن حنبل وه العقيلي) تضعیفیان کردوووە تەنانهت له (المتأخرين) وەك (الذهبي له (الكاشف)(۲/۳۲۱) وابن حجر له (تقريب التهذيب) تضعیفیان کردوووە، بۆیه ئەو فەرمووده بەو سەنەدانه (ضعيفة) والله أعلم

خاتێك ناماژه پێدەدەم: له نێوان (المتقدمين والمتأخرين والمعاصرین) نزیكترینیان له حەق و صواب سەلهفە، دواتر (المتأخرين) نزیكترین له پێكان وەك له (المعاصرین)

لێرەدا باسی بەراورد کاری ناکەین چونکە ووردهکاری زۆری پێویستە بەلام ئێمە ماندوو بوون و کاری هیچ لایەك بەكەم سەیر ناکەین له محققین و محدثە بەرێزەکان ، بەلام بەبەلگەو بوپهان بۆ خوێنەر دەیسەلمێنین کەوا مەنەجی سەلهف له تحقیق و تجرید و تعدیل زۆر جیاوازه له گەڵ ئێستا دا والله تعالی أعلى و علم.

۷: قال أبو داود بؤی باسکردين أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ ، بؤی باسکردين زَائِدَةُ بْنُ قَدَامَةَ التَّمِيمِيَّ ، بؤی باسکردين عُمَرُ بْنُ قَيْسٍ الْمَاصِرِ ، له عَمْرُو بْنُ أَبِي قُرَّةٍ گووتی : حُدَيْفَةُ له (المُدَائِنِ) بوو ، باسی هه ندئ شتی ده کرد که رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به هاوه لانی فه رموه له کاتی تور په ییدا: ^{۱۹}

ئینجا نه وانه ی که گوئیان لهو باسه بوو لای (حُدَيْفَةُ) چوونه لای (سلمان الفارسی) نهو قسه یی (حذیفه) یان بؤ باس ده کرد، (سلمان) ده یگووت: (حُدَيْفَةُ) شاره زاتره به وهی که ده یلیت.

نه وانیش گه رانه وه لای (حُدَيْفَةُ) و پیاښانگووت: ئیمه نهو باسه ی تۆمان بؤ (سه لمان) باسکرد به لام نه (به راستی دانایت وه نه به درؤ) ئینجا (حُدَيْفَةُ) رۆبشت بؤ لای سلمان و پئی گووت: نه ی سه لمان، چ شتیک پښتگرت بووه له وهی دان به راستی قسه کانی من بنییت که وا له رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ م بیستووه ؟

(سلمان) فه رمووی : رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تور په ده بوو له وکاته شتی ده گووت به هاوه لانی وه په زامه ند بوو له وکاته دا له سهر په زامه ندی قسه ی ده کرد له سهر هاوه لانی در یژه ی حدیث...

له پرووی سه نه ده وه: رجاله کانی ثقه ن و مقبولن ، وه متنی حدیثه که ش هه ریه ک له، البخاری و مسلم وابو داود والنسائی واحمد وغیرهم، هاتووه.

^{۱۹} (مسند أحمد، ۲۳۷۰۶، ۲۳۷۲۱، و أبي داود ۴۶۵۹)

دەلیم: ئەو باسە یەكك له گەورە تابعیەكان باسی دەكات واتە دواى وهفاتی پیغه مبهەر وه له سه رده می هاوه لاند، ئەوهی جیگای گرنگیه ، تابعین چون و به چ شیوه یهك تآکید له سه ر ئەو فهرمودانه ده که نه وه کهوا گوئیان لیبووه ، له چ سه رده میك له سه رده می باشتین چینه کانی مژوو کهوا هاوه لاندن پاکترین و راستگوترینیان.

۸: قال البخاري **بؤی باسکردين** آدَمْ ، گووتی بؤی باسکردين شُعْبَةُ ، بؤی باسکردين أَبُو قَيْسٍ ، گوتی گویم له (هُزَيْلُ بْنُ شَرْحَبِيلٍ) بوو گووتی : پرسیار کرا له (أَبُو مُوسَى) دهر باره ی (کچ وه کچی کوپ وه خووشک) فهرمووی: ۲۰

(بؤ کچ نیوه ، بؤ خووشکیش نیوه) برۆن بۆلای ابْن مَسْعُودٍ ئەو موافه قه ی قسه که ی ئیمه ده کات، ئەوانیش پرسیاریان کرد له ابْن مَسْعُودٍ وه قه ولی (أبو موسى) یان پیگوت.

ابْن مَسْعُودٍ فهرمووی: به راستی گومرایی کردن وه منیش هیدایه ت دهر نیم ، من بهو شیوه بریار ده دم وهك چون پیغه مبهەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، بریاری له سه ر داوه، بؤ (کچ نیوه ، بؤ کچی کوپ شهش یهك ته واوکه ری سییهك، ئەوهی که ده می نیتنه وه بؤ خووشک).

چوینه وه لای أبو موسى و قه ولی ابن مسعود مان پیگوت، فهرمووی : چیت پرسیار له من مه کهن له کاتی کهدا ئەو دهریای زانسته له نیو تاندا یه.

۲۰ البخاري ۶۷۴ ، وآي داود ۲۸۹۰ و الترمذي ۲۰۹۳ وابن ماجه ۲۷۲۱ والداري ۲۹۳۲ ، ۲۹۸۸ وأحمد ۳۶۹۱ ، ۴۴۲۰).

دەلئیم: لەو نمونەش دا بەلگەیهکی ترە بەوەی تابعین چۆن و بە چ شێوەیەک مامەڵەیان لەگەڵ ھاوەلان کردووە ، لەنێوان دوو لە باشتەین و زیرەکتەین صەحابی ئوممەت ، ابن مسعود وە أبو موسی ، بە ئی بیگوومان ئەو وردی و لیکۆلینەوێ ئەوان ھۆکاری گومرا نەبوونیان بوو ، چونکە ھەموو کەس دواي پێغەمبەر قابیلی ھەڵەیه وە دەپێکێ وە نایپیکتیت ، قەولی ھەموو کەس قابیلی ڕەدەدە جگە لەسەر وەر نەبیت ، کەواتە تۆی خوێنەر نەک ناییت بەلکو بۆت نیه ملکەچی بۆ ھەموو قیل و قالیک دەرپری تاوہکو دلتیا نەبیت و تەواو لێ نەکوێیەوہ.

۹: **ئیمامی مالک** ھیناویەتی لە أبي الزناد، کەوا گووتی :

(عمر بن عبدالعزيز) ۸۰ جەلدی لە کۆیلەیک (عبد) دا لەسەر بووختان پیکردن.

أبو الزناد گووتی : پرسیارم لە (عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ) کرد لەو بارەوہ ئەویش فەرمووی : من گەیشتووم بە ھەریەک لە عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ، وَعُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ و خەلیفەکانی تر ھیچ یەکیکیانم نەبینیوہ کەوا لە ۴۰ جەلڈ زیاتر لە عەبد بەدەن لەسەر بووختان.^{۲۱}

^{۲۱} (موطأ مالک ۲۳۹۵ و السنن الکبری للبيهقي ، کتاب الحدود ۱۷۱۳۹)

قال الكردي:

أبو الزناد: تابعه له ٦٤ له دايك بووه له ١٣٠ يان ١٣١ هو هوفاتي كرووه.

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَامِرٍ بْنِ رَبِيعَةَ: يَهْكِيكَ لَهُ گهواره تابعیه‌کان وه هه‌ندیك له زانیان ده‌لێن
بی‌غهمبه‌ری بی‌نیوه، له ساڵی ۸۵ یان ۸۹ وه‌فاتێ کردووه، ئیمام و ثقة بووه.

ئەو دەى گرنگە دەبىنرئى تابەين چۇن لەو شتانەيان كۆلىتەو ە كەوا لەبارەى دىنەو ە كراو ە بۇ نمونە جەل دىنە ، راستە عمرى كوپرى عبدالعزىز ، ئىمام بوو ە لّام ، بۇ دىنبايون و تاكىد كىردنەو ە لەو باسە پرسىارى لە كەسانى لەو زىرەكتىر و لەپىشتىر كىرد ، واتە راستەو خۇ تصدىقى ئەو فعلەى نە كىرد ، كەوا بەلاى نامۇ بوو ، تاو ەكو تاكىدى نە كىردەو ە ، و ەك بىنېمان دواى پرسىن وىرسىار ، و ە لّامە كەى جورىكى تىر بوو .

که واته نه وکات و له و سهردهم و له گهل نه و جورده که سه پاک و نيمام و پيشه و ايانه واکړايلت ، چوڼ و به چ پيوهرنک نلستا نيمه نه بکه بن و گوڼي بن نه ده بن.

١٠: **أَبِي مُرَّةَ مَوْلَى عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ** پرسپاری له ئەبو هریرة کرد دەربارە (بەرخێ یان مەپۆ) کەوا سەربراوە ، یان خنکێنراوە ، هەندیکێ دەجۆلێت ؟ ئەویش پێگە ی پێدا کەوا ببخوا ، ئینجا دواتر پرسپاری له (زید بن ثابت) کرد ئەویش فەرمووی : مردوو دەجۆلێت و پێگە ی خواردنی پێنەدا.^{٢٢}

دەلێم: **أَبِي مُرَّةَ مَوْلَى عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ** یەکیکە له تابعین ، پرسپار دەکات له شتیکی دین له یەکیک له هاوێلان ، دواتر بۆ دڵنیابوون و یەقین دەچیت پرسپار له یەکیکی تر له هاوێلان دەکات ، واتە باسەکە له نیوان (هاوێل و تابعیه) ، ئەگەر دیقەت بدەن زۆرینه ی حاله کان له کاتی ووردبوونه و بە دوا داچوونیان بۆ ئەو باسانە ، دەبینۆ دوا ی لیکۆلێنە و هەشتوون بە پێکان واتە پای صواب.

بە داخه وه ، موسلمانێ ئەمڕۆ له دڵ سافی و ساویلکە یی خۆی و بێ ناگایی له پیشینه چاکەکانی ئوممەت ، له گەڵ هەموو شەنبایە ک پرووی دەگۆرێت .

۱۱: **سُلَيْمَانُ بْنُ يَسَّارٍ** ده‌لُیْت: محمد بن الأشعث، هه‌والی پَیدا که‌وا ماموژنه‌یه‌کی جووله‌که‌ی هه‌بوو، یان گا‌ور، مرد، وه محمد بن الأشعث، پرس‌یاری ئه‌وه‌ی له (عمر بن الخطاب) کرد و پَی گووت کَی میراتی لَی‌ده‌گرَی؟ ئی‌مامی عمر پَی فهرمو: ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر دینه‌که‌ی ئه‌ون میراتی لَی‌ده‌گرَن، ئینجا دواتر چوو بۆ‌لای (عثمان بن عفان) و پرس‌یاری لَی کرد له‌و باره‌وه؟ عثمان پَی فهرمو: ئایا واده‌زانیت ئه‌وه‌ی عمر پَی گووتیت له‌بیرم نیه؟ ئه‌ه‌لی دینه‌که‌ی میرات‌گرِن.^{۲۳}

۱۲: **إِبْرَاهِيمُ بْنُ عُقْبَةَ** پرس‌یاری له‌ سعید بن المسیب کرد ده‌باره‌ی شیرپَیدان؟ سعید فهرمو‌ی: هه‌موو ئه‌وه‌ی که‌ له‌ پَیش دوو س‌ال‌ه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر بَیْت و یه‌ک پش‌کیش بَیْت، ئه‌وا هه‌پ‌امی ده‌کات، وه هه‌رجی د‌و‌ای دوو‌س‌ال‌ه‌وه‌یه‌ ئه‌وا ته‌نیا خ‌وار‌دن‌یکه‌و خ‌وار‌د‌وو‌یه‌تی، (ئ‌ی‌براهیم ی ک‌و‌ری ع‌و‌قبه‌) ده‌لُیْت: ئینجا دواتر پرس‌یارم له‌ (ع‌و‌روه‌ی ک‌و‌ری ز‌وبه‌یر) کرد له‌سه‌ر ئه‌و با‌سه‌، ئه‌و‌یش هه‌مان ئه‌و ش‌ته‌ی گووته‌وه‌ که‌وا سعید بن المسیب گووتی.^{۲۴}

إِبْرَاهِيمُ بْنُ عُقْبَةَ: یه‌ک‌یکه‌ له‌ ص‌غ‌اری تاب‌ع‌ین له‌ د‌و‌ای س‌ال‌ی ۱۴۰ وه‌فاتی کردیه‌، پرس‌یار له‌ یه‌ک با‌سی د‌ین له‌ دوو له‌ گه‌وره‌ تاب‌ع‌ینی ئوممه‌ت و فق‌ه‌اء الس‌بع‌ة ده‌کات ئه‌وانیش: (سعید بن المسیب) و (ع‌روة) واته‌ زیاتر و و‌ورد‌تر ده‌یه‌و‌یْت له‌و لایه‌نه‌ د‌ل‌ت‌یا بَیْت بۆ‌یه‌.

^{۲۳} (موطأ مالك ۱۴۷۷ والداری ۳۰۳۱ تا ۳۰۴۰)

^{۲۴} (موطأ مالك ۱۷۷۱، ۱۷۷۲)

له کۆتايدا

به چه ند آثرېك دهر نه نجام به كۆتا دېنين:

ئىمامى مُجَاهِدِ دَهْلَيْت: (بُشَيْرُ الْعَدَوِيِّ) هات بۇلاى (ابن عَبَّاسٍ) و دهىگوت قال
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ابْنُ عَبَّاسٍ يَش
گوئي بۇ فه رمووده كانى نه ده گرت ، وته نانه ت سه یريشى نه ده کرد.

پي گوت: ئەى ابن عباس چيه ده بنم گوي بۇ فه رمووده کانم راناگريت ؟ من له رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه بۇباسه كه م و كه جى گوئش ناگريت.

ابْنُ عَبَّاسٍ گووتى: ئىمه پيشووتر گهر گوئمان له يه كيك بووايه بيگوتبا كه دهىگوت:
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەوا چاوه كانمان تيده برى و گوئيه كانيشمان بوي
را ده گرت، به لام كاتن خه لك چوه سهر زهليله و وه رماننه گرت له خه لكى ئيللا له وهى كه
ده ماننامى.

قال الكردي:

ئەوه بۇ ئەو كاتى كه وا سه رده مى صحابه بوو زور نزيك بوون له پيغه مبه ره وه، جگه
له وهش كه مترین گروپى گومرا هه بوون ئەوكات، ئينجا به و شيوه بوون، واته
نه هاتوون هه ريه ك بيت و بلخ قال رسول الله ئەوانيش بلين (صدق) به لكو لبيان
كۆليته وه و دليابوون ئەوكات.

جگه له وه هه تا وه کو که سیکیان نه نانسپییت که وا جیگای متمانه بووبن ئه وا نهک دینیان ئی وه نه گرتوه بگره وهک ابن عباس هه سهریشیان نه کردوووه گویشیان ئی نه گرتیه.

بۆیه (ابن سیرین) که هاوشانی پێشه وا حسن البصري بووه ده لیت: ئیمه له سه ره تا له سه نه دمان نه کۆلیه وه ، به لام کاتیک فتنه سه ری هه لدا گووتمان ناوی پیاوه کانتان بپنن، ئه وه ی ئه هلی سوننه بوو وه رمان گرت ئه وی تر نه خپژ.

بۆیه ئیمامی موسلم له کتیی (صحيح مسلم . مقدمة) بابیکی داناوه به و ناو نیشانه:

(پروونکردنه وه ی سه نه د له دینه وه یه ، وه ریوایه ت ناکرئ ئیلا له که سانی متمانه نه بن) وه (جرح) ی راویه کان به وه ی هه یانه دروسته و بگره واجبیشه ، وه غه یبه تیش چه رامکراویش نیه ، به لکو دیفاعا له شه ریعه تی پیرۆز.

که واته به زمانی حالی خۆمان بۆ ئه وه ی خوێنه ر تیبگات:

پروونکردنه وه ی حالی ئه و که سانه ی که وا بانگه واز ده که ن بۆ دین و خۆیان به دین هه لواسه ئایا جیگای متمانه ن یان نا وهک ئیمامی مسلم و ئیمامی ئیبن مبارک ده لپن: له دینه وه یه .

هه روه ها واجبه له سه ر ئه و که سانه ی که وا الله علمی پێداون حالیان به یان که ن.

ئایا ده کرئ دینیان ئی وه ربگری ئی یان نا ، ئه وه ش نابێته غه یبه ت.

بۆنمونه:

قسەکردن لەو بابە لەسەرکەسانی ئاسایی و عەوام نیه بەلکو لەسەر راوی واتە (شیخ یان زانایە) بۆیە زۆرێک وا گوومان دەبەن، بە باسکردن و پوونکردنەوهو خستنه پووی کەم و کورپان و ئەو هەڵانەئە کە کردیانە، ئێمە غەیبەتیان دەکەین ،نەخێر بگرە واجبە جگە لەوێش : دیفاعە لە سوننەت و شەریعەت.

ابن عون دەلێت:

ئەبویوب فەرموودەیهکی باسکرد لای محمد بن سەرین لە أبو قلابەوه ، فەرمووی : ئەبو قلابە إن شاء الله پیاویکی چاکە ، بەلام ئەبو قلابە لەکوێی پڕوایەت کردووه ؟.

محمد بن سەرین دەلێ:

کەسی وا هەیه فەرموودەیهکم بۆ باس دەکات لە کەسیکی ترهوه، من تۆمەتباری ناکەم، بەلام ئەوه تۆمەتبارەکەم کەوا بۆم باسدەکات.

یزید بن هارون دەیگووت:

سلیمان التیمی , فەرموودەیهکی باسکرد لە ابن سەرین.

ابن سەرین پێی گووت: لەخوا بترسەو درۆ بەدەممەوه مەکە، بە سلیمان گووترا، ئەویش فەرمووی، ئای لەوه، ئەوه بانگیبژێک بۆی باسکرد چی لێهات؟

بانگبژ هات و سلیمان پپی گووت ئایا تۆ فهرموودهت له ابن سیرین هوه بۆ باسنه کردین بهوه و بهوه.

بانگبژ گووتی: ئهوه پیاوێک بۆی باسکردم له ابن سیرین.

(ههرسی باسه که هاتوه له: الضعفاء الكبير للعقيلي ، مقدمة)

قال الكردي:

لهو نمونانهی سهروهه ئهوه مان بۆ پروون دهبیتهوه که دواى هاوهلان تابعین و قوتابهکانیان هه مان پچکهی ئهوانیان گرتوه له فهرمووده واته راسته وخۆ بههیچ جوړیک قبوڵی فهرموودهیان نه کردوه ئیلا دواى لیکۆلینهوهی وورد ئینجا بپاریان داوه.

کهواته گهر بۆ ئهوکات و ئهوان وابوو بیست ئهی بۆ ئیستا زۆر زیاتر پیوسته ، بۆیه پیوسته و دهبیست موسلمان هۆشیار بیست وورد بیست لهو باسه واته (قبوڵ کردنی علم) چونکه دینه ئهوکات کهس زهره ناکات ئیلا خۆت نه بیست ، سهیری سه له فی خۆت بکه ههر له پیغه مبهه و هاوهلان و تابعین و آتباعیان ئهوان بهو شیوه بوون بۆیه که مترینان تووشی به لا رێدا بردن ئهچوون و له گهڵ هه موو شنه بایه کی که می فتنه لار نه ده بوونه وه ، وهک ئیستا.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین